

Ønsker, der ere komne frem i Esbjerg, og som ogsaa have fundet Vej til Ministeriet, Ønsker, som vel maa findes velbegrundede, navnlig naar man ser hen til Forholdene i Kjøbenhavn og sammenligner dem med Esbjergs. Det vil erindres, at der i Kjøbenhavn fandtes en Frilagerbygning, og et Frilager giver jo halvvejs de samme Fordele, som en Frihavn byder. Alligevel byggede man med stor Bekostning en Frihavn ved Kjøbenhavn, og samtidig besluttede den daværende Finansminister, at trods det eksisterende Frilager og trods den under Bygning værende Frihavn skulde Kjøbenhavn have en ny Frilagerbygning paa Trods af Folketingets Nægtelse og ved Hjælp af provisoriske Magtmidler. Den ny Frilagerbygning staaer der nu, og baade Frihavnen og denne benyttes fuldt ud af den kjøbenhavnske Handelsstand. Det er naturligt, at de jyske Byer ville stilles saaledes med Hensyn til offentlige Institutioner, at de i denne Henseende kunne tage Konkurrencen op med Kjøbenhavn. Dette har jo Betydning for Jylland i det hele taget, og det er naturligt, at Jylland gør Fordring paa at blive støttet i forholdsvis samme Grad som Kjøbenhavn for at kunne bevare den udenlandske Handel og Skibsfart for sig, som efter Jyllands naturlige Beliggenhed tilkommer denne Landsdel. Det er disse Grunde, der gøre, at Handelsstanden i Esbjerg ønsker Frilagerindretninger i Havnen og have henvendt sig desangaaende til Ministeriet. Mit Forslag er yderligere begrundet i, at den Henvendelse, der i Fjor blev rettet til Ministeriet eller i alt Fald til Generaldirektoratet for Skattevæsenet, paa en Maade har fundet Imødekommenhed, idet man i Generaldirektoratet er gaaet ind paa Tanken og egentlig halvvejs har lovet, at der paa Finansloven skulde blive stillet Forslag i den Retning, ganske vist ikke i Aar, men i en nær Fremtid. Saadan have Ansøgerne i alt Fald forstaaet det, og det Beløb, Generaldirektoratet mente vilde blive nødvendigt, er ansat til 8000 Kr. For saa vidt det altsaa forholder sig rigtigt, at Ministeriet eller Generaldirektoratet saa at sige er gaaet ind paa Tanken og halvvejs har givet Løfte om, at der vil fremkomme Forslag herom paa Finansloven i en nær Fremtid, har jeg ment, og Handelsstanden i Esbjerg har bedt indtrængende om, at man, naar dette ringe Beløb dog er stillet i Udsigt i en nær Fremtid, lige saa gerne maatte bevilge dette lille Beløb allerede i Aar, da man trænger meget stærkt til Fri-

lageret derovre, og da den Plads, der er disponibel dertil, ellers meget let vil blive optagen. Med disse Ord skal jeg tillade mig at anbefale mit Ændringsforslag og haaber paa, at den højtærede Minister og Finansudvalget vil se med Velvilje paa det.

Finansministeren (Hørring): Af de af det ærede Finansudvalg stillede Ændringsforslag skal jeg med Hensyn til Forslag Nr. 175, der gaar ud paa en Nedsættelse af et Beløb, som er foreslaaet bevilget fra Ministeriets Side, sige, at jeg kan acceptere dette Ændringsforslag, og jeg skal ikke yderligere bemærke noget dertil. Den ærede Ordfører henstillede til mig at tage Ændringsforslag Nr. 176, der angaar Opførelsen af en ny Toldkammerbygning i Aalborg tilbage, idet Finansudvalget endnu ikke havde taget Stilling til denne Bevilgning, med Hensyn til hvilken Skrivelsen fra mig først fremkom i sidste Øjeblik. Jeg skal herved tage dette Forslag tilbage.

Formanden (Sofus Høgsbro): Forslaget Nr. 176 er taget tilbage. Jeg spørger, om nogen optager det? (Ophold). Da dette ikke er Tilfældet, er det bortfaldet.

Finansministeren (Hørring): Det er en Selvfølge, at jeg agter at bringe denne Sag frem igen ved 3dje Behandling. Jeg skal derefter gaa over til at omtale de forskellige Samraad, jeg har haft den Ære at have med Finansudvalget, og skal da først vende mig til Spørgsmaalet om Vestindien, der henhører under § 3 og findes i Betænkningen under Nr. 6 og 7. Den ærede Ordfører har jo berørt de finansielle Forhold, der angive vor Stilling til Vestindien for Øjeblikket, og jeg har ikke videre at bemærke dertil, dog skal jeg fremhæve, at for saa vidt der er Tale om vort Tilgodehavende hos Plantere og Parcellister, et Beløb som afrundet udgør 311,000 Kr., saa kan dette ikke betragtes anderledes end som Anbringelse af Penge, der tilhøre Statskassen. Siden 31te Marts 1894 er denne Post gaaet ned fra 421,000 Kr., altsaa med omtrent 100,000 Kr., og det er en udestaaende Fordring, som man maa haabe i alt væsentligt i alt Fald vil gaa ind i Tidens Løb. Med Hensyn til Statens Tilgodehavende hos St. Croix Fællessukkerkogerier, er Forholdet det, at Staten har taget Fællessukkerkogerier, der vare givne i Pant for Statens Tilgodehavende hos Aktieselskabet, som brugeligt Pant og nu driver disse Sukkerkogerier. At der paa denne Post altid vil blive tabt Renter,